

Predica de la Krefeld, 02 octombrie 2005

Ewald Frank

[...] Și eu vă salut pe toți. Este o prioritate deosebită că putem să mai auzim Cuvântul lui Dumnezeu așa cum a ieșit din gura Domnului. Nu ascultăm o răstălmăcire, ci ascultăm Cuvântul Domnului. Întrebarea noastră este întotdeauna așa cum a spus și Pavel în Rom. 4:3: „...ce zice Scriptura?” Răspunsul este întotdeauna așa cum a spus Domnul nostru în Ioan 7:37-38: „Cine crede în Mine, ... cum zice Scriptura.” Nu cine crede cum dorește, ci așa cum spune Scriptura. Azi îl vom chema foarte scurt pe fratele nostru Manfred, apoi îl rog și pe fratele Müller să spună un scurt cuvânt de salut.

[...] Amin. Puteți lua loc. Noi vă salutăm pe toți pretutindeni pe pământ. Cei care nu ne ascultă azi în direct, vor primi mai târziu predica aceasta prin poștă. În momentul de față noi trimitem multor frați de pe tot pământul înregistrarea predicilor din primul sfârșit de săptămână al lunii tradusă în patru limbi. Prin aceasta toți credincioșii adevărați rămân în legătură cu ceea ce face Dumnezeu în prezent. Aceasta nu este doar o pretenție, ci este o realitate.

Dacă predicăm aici fără traducător, sigur că putem vorbi mai repede, dar dacă 12 traducători trebuie să asculte și să înțeleagă fiecare cuvânt și trebuie să traducă fiecare propoziție atunci eu nu pot să vorbesc ca o mitralieră. Ci cu respect pentru frații noștri noi trebuie să dăm Cuvântul cum se cuvine, pentru ca și traducătorii să aibă posibilitatea să traducă corect. De asemenea este foarte mare diferența dintre un mesaj de evanghelizare și o predică de învățătură. Dacă doar predici evanghelia, o poți face cu mare putere. Însă dacă este vorba despre a merge de la un verset la altul, atunci fiecare dintre ascultători trebuie să poată să urmărească, și apoi îi poate fi și descoperit.

Ieri v-am relatat pe scurt despre călătoria în Kenya, despre adunările mici de acolo și despre adunarea mare. V-am spus ce s-a întâmplat acolo: pe de o parte mii de oameni vin să asculte Cuvântul – pe de altă parte sunt acești păstori care se hrănesc pe ei înșiși, care se sărbătoresc pe ei înșiși, și care vor să-i abată pe oameni de la auzirea adevăratului Cuvânt. Însă DOMNUL îi cunoaște pe ai Săi, îi va căuta și-i va găsi și-i va chema afară.

Poate facem și două observații despre Moldova: pe de o parte Dumnezeu a dăruit har și putem avea acolo programe TV. Avem o oră la televiziune și Dumnezeu a binecuvântat într-un mod extraordinar. Oamenii au telefonat imediat și au cerut să primească literatură. Însă de partea cealaltă a fost și un lucru trist: am avut o adunare

Într-o biserică baptistă, și înainte de încheiere sau pe la mijlocul predicii a venit supraveghetorul șef și s-a așezat. Totul mergea bine însă după ce am terminat el s-a ridicat și a spus: „Tot ce am auzit este biblic, dar noi, ca biserică baptistă, avem propria noastră învățătură.” Nu a fost așa, frate Schmitt? Așa a fost. Și atunci ți se rupe inima. Oamenii ascultă Cuvântul, îl primesc, și după aceea vine cineva care are în spatele lui o anumită școală teologică, și care probabil că mai are și niște închipuiri. Însă omul lui Dumnezeu nu trăiește din închipuiri, ci omul lui Dumnezeu trăiește cu fiecare Cuvânt care a ieșit din gura lui Dumnezeu. Iar cine dorește s-o citească, în Evrei 9 este scris că în locul preasfânt era chivotul legământului și vasul cu mană. În chivotul legământului era Cuvântul scris, iar în vasul de aur era mana ascunsă, Cuvântul descoperit. Deasupra chivotului nu este numai un capac, ci chivotul este deschis, Cuvântul scris a devenit Cuvântul descoperit, viu. Și așa este situația cu noi astăzi. Și este scris în Apocalipsa 2:17 că biruitorii au parte de mana ascunsă. Nu toți au parte de aceasta. Și eu nu pot să schimb lucrul acesta: există cei chemați și există și cei aleși. Este prima înviere, și este și a doua înviere. Și Scriptura spune: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!” Iar în Apoc. 2:17 este scris „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește.””

Frați și surori, nu este vorba numai despre o predică superficială: a sosit clipa când noi trebuie să fim foarte bine întemeiați pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Poate încă o observație... și apoi aș dori să vă rog să ne amintiți în rugăciunile voastre. Fratele Helmuth Miskis și eu vom face o călătorie misionară în America de Sud. Și am auzit astăzi într-o discuție telefonică că vom fi în Brazilia, în mai multe orașe, și în orașul R. sunt așteptați peste zece mii de oameni din toate cultele, care se vor aduna să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog să vă rugați lui Dumnezeu ca DOMNUL să dăruiască o străpungere, ca noi să nu fim frânați de nici o învățătură omenească, ci să predicăm adevărul în dragoste. Pentru că numai adevărul eliberează – așa este scris: „veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobodi.” Nu mesagerul care aduce Cuvântul, ci Cuvântul are un rezultat în cei care-l ascultă, și-l cred, și-l primesc.

Sunt în total patru țări în care vom merge: Brazilia, Peru, Argentina, și Chile. În Argentina este o conferință a predicatorilor la care vor participa peste 600 de predicatori din toată mișcarea penticostală, indiferent de orientarea lor. Și pentru aceasta avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu și de călăuzirea Duhului Sfânt. Nimic nu este mai greu decât să predici predicatorilor și să-i înveți pe învățători. Cei mai mulți „știu” deja totul, dar de fapt nu sunt conștienți că ei nu cunosc lucrul cel mai important: descoperirea divină nu se învață în seminare. Acolo este dată mai departe cunoștința omenească. Dar noi suntem învățați de Dumnezeu prin sfântul și scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu pe care îl respectăm. Și, frați și surori, să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu ca și cum DOMNUL ar sta personal înaintea noastră și ne-ar vorbi, astfel ca un respect sfânt să fie peste noi în timp ce ascultăm Cuvântul...

Apoi pentru cei noi veniți: unii dintre noi au în urma lor 50, 40, 30 de ani... Recent, săptămâna trecută sora noastră Elisabeth și sora noastră Brigitte au avut cea de-a 25-a aniversare în lucrarea de misiune de aici. Ele au venit după 1979, când totul părea să se sfârșească, și când oamenii erau trimiși acasă. Și Dumnezeu le-a călăuzit în așa fel încât lucrarea Domnului a putut merge mai departe și Cuvântul a putut fi dus mai departe până la marginile pământului. Noi am văzut că mâna lui Dumnezeu a fost peste noi chiar de la început, și Dușmanul nu a reușit să distrugă totul. Dumnezeu a dăruit un nou început, prin harul Său.

Noi am mulțumit celor două surori, și mulțumim tuturor celor pe care i-a folosit Domnul Dumnezeu și pe care-i mai folosește încă, care îndeplinesc anumite sarcini legate de lucrarea de misiune în diferitele limbi. Eu nu am chemat nici măcar un frate, nici o soră: Dumnezeu a rânduit totul în felul acesta. Și am amintit aici odată că în 1976 am văzut într-o vedenie cum se deschide Cortina de Fier, cum s-a deschis ușa și au intrat toate grupurile din țările est-europene. Eram într-o sală uriașă – în această vedenie – și era acolo un candelabru frumos; și din dreapta candelabrului s-a auzit un glas: „Când se deschide estul și este chemată Mireasa din țările est-europene, atunci revenirea Mea este foarte aproape.” Cu toții vă amintiți diferitele trăiri pe care ni le-a dăruit Dumnezeu prin harul Său, cum a dat El îndrumări. Și de fapt noi Îi mulțumim numai Domnului Dumnezeu că El a călăuzit totul într-un asemenea fel. Din 1968 încoace am trecut toate granițele spre Europa de est. De atunci avem transmisiunile de la Radio Luxemburg, și am ajuns la omenii din zonele vorbitoare de limba germană. Iar Dumnezeu a deschis uși și inimi, astfel că mesajul acestui ceas a putut fi purtat.

Și mă adresez acum mai ales fraților noștri din Chile: noi am auzit-o din gura fratelui nostru: 40 de ani de robie, și deodată a venit eliberarea, și cât de frumos a condus Dumnezeu lucrurile. Frați și surori, una este să spui cum conduce Domnul și să lași lucrurile așa, și alta este să privești înapoi și să vezi cum a condus Domnul, cum a binecuvântat și cum a pregătit El totul într-un mod minunat. Noi am putea să privim în urmă mai ales la ultimii 40 de ani și să vedem cum Domnul Dumnezeu a călăuzit totul într-un mod minunat.

Încă odată pentru toți cei care au fost adăugați de curând: vă rog primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Ceea ce nu înțelegeți acum, ați putea să înțelegeți deja în clipa următoare. Chiar și noi am mers pas cu pas, din lumină în lumină. Cum tocmai am auzit de la fratele nostru Müller din Scriptură: Cuvântul strălucește iarăși și iarăși. Dacă am merge la Proverbe 4:18, „cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei”, „până ...va răsări luceafărul de dimineață în inimile noastre.” Dumnezeu își conduce poporul Său pas cu pas din cunoștință în cunoștință, și din învățătură în învățătură.

Am fost întrebat despre scrisoarea circulară. Toate temele pe care le-am atins sunt importante, însă lucrul principal este pe ultima pagină. Și eu am fost întrebat despre acesta, și aș dori să mă refer puțin la el. Aici am scris: „Haideți să fim cinstiți! Ce este cu multele grupări din cadrul mesajului timpului de sfârșit care mărturisesc cu gura lor că ele cred făgăduința din Mal. 4, vorbesc despre răpire, dar de fapt ele

nu experimentează împlinirea acestei făgăduințe?” Întrebarea este „Ce înseamnă împlinirea acestei făgăduințe?” Împlinirea acestei făgăduințe este ceea ce i-a fost spus fratelui Branham: „Mesajul care-ți este dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos.” Și el a repetat acest lucru de 41 de ori. Și apoi a spus: „Nu eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul.” Nu eu am spus acest lucru! Dar Dumnezeu Și-a ținut mâna peste toate lucrurile.

Și acum trecem la primul lucru important: toți trebuie să asculte ce a fost spus, și să nu treacă peste aceasta. Urmează un alt lucru important: toți care nu țin seama și trec pe lângă aceasta, vor aduce întotdeauna la existență propriile lor direcții, și vor atrage ucenici de partea lor. Și astfel, Trupul Domnului chemat afară va fi dezbinat. Dar dacă Dumnezeu pune slujbe în Biserică, nu numai o slujbă, ci toate slujbele, și anume apostoli, proroci, păstori, învățători și evangheliști, atunci are loc zidirea Bisericii, atunci noi ne găsim și ne unim. Și atunci se împlinește ceea ce este scris în Exodul 25 de la v. 31. Și eu aș fi dorit să avem aici un sfeșnic de aur. Avem vreunul în clădire? Sfeșnicul de aur care reprezenta Biserica a fost făcut dintr-o singură bucată de aur. A fost făcut manual. Acolo totul a fost făcut dintr-o singură bucată. Așa cum am avut ieri o singură pâine, și noi ca Biserică suntem mai multe mădulare, tot așa și sfeșnicul este făcut dintr-o singură bucată de aur. Și apoi omul acela căruia i-a dat Dumnezeu înțelepciune a lucrat acea bucată de aur până ce sfeșnicul a fost realizat perfect. Totul a fost făcut dintr-o singură bucată de aur.

Apoi mergem în Zaharia 4, apoi în Apoc. 1-2-3 – sfeșnicul de aur reprezintă Biserica celor întâi născuți, poporul lui Dumnezeu care este dintr-o singură bucată, care este dintr-un singur Cuvânt, dintr-un singur Duh, născut din nou la o nădejde vie.

Frați și surori, este atât de important să nu ne lăsăm înșelați. Și cum este scris în Efes. 4:14 chiar după ce sunt amintite slujbele: „ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, (sau: „vorbind adevărul în dragoste” – versiunea K.J.) să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul” – nu dintr-un mesager al lui Dumnezeu, nu dintr-un proroc, nu dintr-un apostol, ci „din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat” crește împreună într-o unitate, după cum este scris aici. Și după aceea urmează slujbele. De asemenea este foarte important să nu credem orice duh. Și cel mai important lucru, după cum este scris în Faptele Apostolilor 17 despre frații din Berea, „cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.” Fiecare bărbat al lui Dumnezeu trebuie să permită să fie verificat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există nici o descoperire care poate să treacă peste mărturia Scripturii. Nu! Totul este în Cuvântul lui Dumnezeu! Și Dumnezeu descoperă tainele care au fost ascunse în Cuvântul Său – și El ni le-a descoperit.

Apoi avem al doilea punct important: „Cum este cu chemarea afară, cu separarea, cu pregătirea Bisericii Mirese?” Acesta este unul dintre lucrurile cele mai importante. Și cu toții cunoaștem 2 Corinteni 6 unde de la v. 14 spune: „Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu

întinericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?” Însă după aceea ajungem la Apoc. 17 și apoi la Apoc. 18, numai ca să vedeți legătura din Scriptură. Apoc. 17 ne descrie ultima putere politică mondială și ultima putere religioasă mondială care călărește puterea politică. Simbolurile pot fi înțelese foarte clar – nu este nevoie de interpretare. Însă acum trebuie citit Apoc. 17 de la v. 15 ca să putem înțelege corect Apoc. 18. „Apoi mi-a zis: „Apele, pe care le-ai văzut, pe care stă (tronează – trad. germ.) curva...” Acolo stă cineva - este un scaun de domnie pe care stă curva, nu fiara, nu puterea politică mondială, ci curva – așa este scris aici. „Apele, pe care le-ai văzut, pe care stă curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.” Apoi urmează cele zece coarne: „Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc.” Acum urmează v. 17: „Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.” Acum din nou o mare descoperire: „Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărații pământului.” Doriți să ghiciți despre care cetate este vorba, sau deja este clar? Eu cred că tuturor le este clar.

Apoi ajungem la cap. 18, la chemarea afară, pentru că în v. 2 deja este spus: „El a strigat cu glas tare, și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”” Tratatele romane din 19 martie 1957... și dacă cercetăm cu atenție statutele romane – se pot citi diferitele paragrafe. Este conform cu Daniel 2, cu Daniel 7, Apoc. 13. Acum la sfârșit este vorba despre ultima putere mondială care va zdrobi întregul pământ și-l va rupe în bucăți. Și noi vedem că atunci când se va întâmpla acest lucru, chiar și cei zece împărați care vin din Europa de est, toți își dau fiarei puterea lor, dar numai atât cât să se împlinească cuvintele lui Dumnezeu.

Și apoi spune în v. 4: „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.”” Am putea să citim mai departe.

Spun acum aceasta mai ales pentru cei nou veniți, și care sunt chemați afară: eu nu citesc aici din revista „Oglinda” sau „Steaua”; eu citesc din Cuvântul lui Dumnezeu! Atunci când va avea loc unirea politicii cu religia, și curva va călări pe această putere mondială – și noi am citit că „a ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.” Frați și surori, acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu. Așa vede Dumnezeu lucrurile, și tot așa trebuie să le vedem și noi. Aș putea să citesc acum din Ieremia 51 unde este scris: „Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat.” Noi am vrea! Oh, cum am dori ca toți cei din creștinism și din toate religiile să-L cunoască pe Dumnezeu, să-L respecte, să primească planul Său de mântuire și să se lase incluși în acesta. Dar este lucrarea și hotărârea Lui. Oamenii care nu iau Cuvântul în serios, care nu permit ca să le vorbească Cuvântul, ei nu pot fi incluși în planul de mântuire. De aceea este porunca:

„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu.” Și aceasta este în concordanță perfectă cu 2 Cor. 6 ultimele versete.

Frați și surori, astăzi nu mai este vorba despre un cult nou, nu este vorba despre fratele Branham, nu este vorba despre Pavel, ci este vorba despre pregătirea mea și a ta, despre mântuirea mea și a ta prin credința așa cum spune Scriptura. Și ascultați ce spune aici în legătură cu chemarea afară, în 2 Cor. 6 de la v. 16. „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli?” O întrebare: cine dintre voi a fost vreodată la un loc de pelerinaj? Cine a văzut acolo mulțimea de statui ale „sfinților”? Și tocmai am citit că în Polonia, catolicii se roagă fostului papă, ca el să mijlocească pentru ei. Dar el desigur habar nu are despre cei ce se adună acolo.

Frați și surori, noi nu știm cât timp mai putem spune aceste lucruri aici. Dar un lucru este sigur: adevărul trebuie spus. Rătăcirea trebuie demascată. Și vai de noi dacă nu predicăm Cuvântul adevărului. Ce vom răspunde când ne vom arăta înaintea Domnului?

Iar aici avem Cuvântul lui Dumnezeu ca un îndreptar pentru viața noastră. Nu numai să-l auzim, ci să-l și ascultăm. „Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeu lor, și ei vor fi poporul Meu.”” Aceasta este ceea ce a spus Dumnezeu, și așa și este. Apoi urmează condiția, în legătură cu Isaia 52:11, Ier. 51, și citim în v. 17: „De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice (sau: „poruncește” – trad. germ.) Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.”” Noi nu avem de ales: Dumnezeu poruncește: „Voi, poporul Meu, voi nu aparțineți de acolo; voi sunteți proprietatea Mea. Eu am plătit prețul pentru voi. Voi sunteți Biserica Mea, Biserica celor întâi născuți! Voi sunteți rânduiți să petreceți veșnicia cu Mine.” Noi să nu umblăm cu mulțimea pe calea largă. Cum citeam ieri, toate bisericile mari caută formulări despre învățătura neprihănirii, despre cina Domnului. Ele caută declarații comune. Noi nu căutăm declarații comune: noi cercetăm în sfânta Scriptură. Cercetăm sfânta Scriptură, și ceea ce a spus Dumnezeu în aceasta ne ajunge!

Însă, ca s-o mai spun odată, este nevoie de supunere față de Cuvânt: noi trebuie să renunțăm la opoziția interioară și trebuie să înțelegem că nu a fost voia unui om ca noi să fim chemați afară, ci a fost voia lui Dumnezeu. Am putea citi multe versete. Când Dumnezeu a chemat Israelul din Egipt a spus: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească.”” A fost o chemare afară, o separare. Ei au trecut prin Marea Roșie ca pe uscat. După ei a venit întreaga oștire a lui Faraon și atunci când ultimul israelit a ajuns pe malul celălalt, iar oastea faraonului era în mijlocul mării, zidurile de apă s-au prăbușit. Mai înainte apa stătea la stânga și la dreapta exact ca zidurile acestei clădiri, și ei au trecut ca pe uscat. Și apoi s-a întâmplat. Când poporul lui Dumnezeu a trecut prin marea Roșia care-i despărțea de egipteni, și când egiptenii au mers pe aceeași cale, pentru unii calea a fost pregătită – ei au putut să meargă pe ea, dar pentru ceilalți a venit nimicirea: au fost înghițiți de ape și n-au mai fost văzuți.

Frați și surori, pe crucea Golgotei s-a întâmplat. A fost vărsat sângele, a avut loc deja o despărțire și o chemare afară. Mai întâi prin sângele Mielului, iar după aceea toți cei ce au fost răscumpărați prin sângele Mielului sunt chemați afară din robia babiloniană. Și când fratele nostru a dat scurta lui mărturie despre eliberare, haideți să fim cinstiți: nu sunt toate cultele ca niște închisori? Toți pot să intre în ele, dar nimeni nu poate ieși. Intră cine vrea, dar iasă cine poate. Așa este situația până în ziua de astăzi. În Biserica lui Isus Hristos nu poți fi membru, nu poți să intri și să ieși, ci există numai o singură intrare și printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur Trup. Nu membrii, ci noi suntem mădulare ale trupului Său. Dacă am fi membrii, aceasta ar fi o adăugare; dar noi suntem mădulare originale. Și Domnul nostru a descris foarte bine acest lucru în Ioan 15 când a spus: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.” Așa cum sfeșnicul a fost făcut dintr-o singură bucată de aur, tot așa Biserica nou testamentară este făcută dintr-o bucată. Și Domnul nostru a folosit de repetate ori pilde din natură pentru ca toți să înțeleagă ce a spus El. El nu a folosit cuvinte savante pe care le-ar fi înțeles numai clasa superioară a oamenilor. Domnul a vorbit așa de simplu încât toți să-L poată înțelege, dacă le este descoperit de Dumnezeu. Și dacă Domnul a spus „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele” atunci desigur că noi știm că mlădițele provin din viță și viața este de fapt descoperită în mlădițe prin roade. Aceeași viață din viță este și în mlădițe, astfel că viața care vine din rădăcinile viței este descoperită în mlădițe. Și asta trebuie să se întâmple astăzi: viața lui Isus Hristos să se descopere prin noi, toată puterea lui Dumnezeu, biruința totală pe care ne-a dat-o Dumnezeu în Hristos.

Apoi este aici întrebarea: „Cum este cu trăirea personală a făgăduințelor care ne-au fost date? Cum este cu intrarea în stăpânire a tuturor lucrurilor ce aparțineau odată Bisericii?” Frați și surori, noi avem făgăduința așezării din nou a tuturor lucrurilor, cum a spus Dumnezeu prin gura sfinților Săi proroci din vechime. Așa scrie în Fapte 3. Noi putem predica tot planul lui Dumnezeu dar dacă trecem pe lângă făgăduințele date Bisericii pentru vremea dinaintea răpirii, atunci nu putem ajunge ținta. Pentru că de repetate ori se spune „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.” Și Duhul descoperă Cuvântul, călăuzește în Cuvânt.

De multe ori am citit din 2 Petru 1 că prin „făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ...vă faceți părtași firii dumnezeiești.” Ieri seară am spus: „Tu m-ai pus în pânțele mamei.” „Tu m-ai scos din pânțele mamei.” Frați și surori, așa pune Dumnezeu Cuvântul supranatural în noi, în inimile noastre naturale care însă au devenit noi, pentru că Domnul Dumnezeu a spus „Vă voi da o inimă nouă, un duh nou, voi face cu voi un legământ nou”. Înnoirea trebuie să fi avut loc, noi trebuie să fi primit legătura cu Dumnezeu. Și așa cum spunem de multe ori, omul firesc nu primește lucrurile Duhului.

Acum trecem la un punct foarte deosebit: „Cum este cu viața noastră, cu umblarea noastră cu Dumnezeu în concordanță cu Cuvântul Său?” Cu toții cunoaștem Evrei 11 de la v. 5. Enoh, al șaptelea de la Adam, a umblat cu Dumnezeu, și deodată a fost mutat și n-a mai fost găsit pe pământ. Și după aceea ne gândim la ce scrie în Amos 3:3: „Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiiți?” Cine vrea să meargă împreună cu Dumnezeu trebuie să fie de partea Lui. Nu Dumnezeu

va veni la noi, ci noi trebuie să venim la El! Când Domnul nostru umbla pe acest pământ, El s-a descoperit în diferite feluri: de exemplu celor doi de pe drumul Emausului. Dacă vine la noi atunci El ne descoperă Cuvântul Său, ne călăuzește în tot adevărul. Și noi experimentăm acest lucru de multe ori: Dumnezeu ne călăuzește cu adevărat în Cuvântul Său cel viu și descoperit. Cel căruia nu-i este descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, acela discută, se ceartă, argumentează. Cui îi este descoperit, acela mulțumește și merge pe cale cu Dumnezeu. Iar cel căruia îi este descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, acela nu se mai sfătuiește cu carnea și cu sângele, acela nu se mai duce la așa numiții preoți: acela care are descoperirea prin Duhul primește răspunsul de la Dumnezeu. Și răspunsul trebuie să fie dăruit fiecăruia personal. Nici măcar soțul nu-l poate da soției, sau predicatorul bisericii, sau unul celuilalt. Este imposibil! Credința vine în urma auzirii, și auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu, iar Duhul lui Dumnezeu călăuzește în tot adevărul.

Deci, chemare afară, separare, să fim aduși în concordanță cu Cuvântul și cu voia lui Dumnezeu, și după aceea să experimentăm că putem umbla cu Dumnezeu în realitate.

A mai rămas o întrebare aici: „De ce trebuie să așteptăm atâta după botezul cu Duhul Sfânt?” Frați și surori, când ajungem în punctul în care putem să ne bucurăm din toată inima de răscumpărarea noastră, când toate îndoielile au fost înlăturate iar noi putem să cântăm și să ne bucurăm și să spunem „Eu am găsit pace cu Dumnezeu. Păcatele mele sunt iertate. Eu sunt liber. Isus mi-a dat viață. Eu sunt liber. Eu sunt liber.” Problema noastră este că ne învârtim în cerc și dușmanul poate să ne facă necazuri: „Oare ești tu deja ceea ce pretinzi că ești?” Noi suntem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Satana este un mincinos și rămâne un mincinos. Dar Dumnezeu în Hristos ne-a răscumpărat. Este adevărat? Răscumpărarea a devenit o parte dumnezeiască al vieții noastre. Noi suntem răscumpărați și putem să mulțumim pentru acest lucru. Păcatul nostru este iertat. După al doilea război mondial noi am trăit niște botezuri cu Duhul Sfânt minunate. Oamenii aveau necazuri – așa este, dar importantă era rugăciunea, lauda și închinarea – și siguranța aceasta binecuvântată de fi fost primiți, de a fi devenit o proprietate a lui Isus Hristos. Bucuria pentru răscumpărare și pentru Răscumpărător ne conduce în rugăciune, în mulțumire, iar noi ne rugăm și ne rugăm, și deodată Duhul Sfânt se coboară. Ungerea vine peste cei răscumpărați așa cum a venit și peste Răscumpărătorul. Și după aceea se poate auzi de sus: „Acesta este fiul Meu preaiubit, fiica Mea preaiubită, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Haideți să citim repede aceste versete pe care trebuie să le primim și să le credem din toată inima. Rom. 5:5: „Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.” Botezul este un lucru. Ioan a putut să boteze cu apă și a spus: „dar Cel ce vine după mine... vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.” Vă rog nu mai discutați despre această temă! Fiți doar deschiși și spuneți: „Doamne iubit, Tu ai dat această făgăduință în Luca 24 și ai repetat-o în Fapte 1, și ai spus: „rămâneți în Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.” Noi putem să-i amintim Domnului această făgăduință și să-I spunem: „Noi suntem copii ai tuturor făgăduințelor.” Fiecare

făgăduință este „Da” și „Amin”. Și atunci este ca și cum se deschide o floare. Atunci primim legătura cu Dumnezeu și în clipa aceea Duhul Sfânt coboară și ne umple: se întâmplă întotdeauna în rugăciune, în timpul laudei, în timpul când mulțumim pentru ceea ce făcut Dumnezeu pentru noi prin răscumpărarea de pe crucea Golgotei.

Poate că întrebarea a fost pusă și din cauză că fratelui Branham i s-a spus dincolo de perdeaua timpului că numai dragostea desăvârșită va intra acolo. De curând am citit o carte scrisă în engleză, în care 38 de pagini i-au fost „dedicate” fratelui Frank și în care se spunea tot ce-ți trece prin cap, și lucrurile erau scoase din context. N-o să citesc aici, dar am eu citit cele 38 de pagini. Când am terminat, a venit peste mine o asemenea dragoste a lui Dumnezeu, și am putut să mă rog din toată inima pentru fratele acesta. Am putut spune: „Nu-i ține în seamă, Dumnezeule. Iartă-i tot ce-a făcut.” Oamenii judecă de la distanță, de la circa opt mii de kilometri distanță. El n-a fost aici niciodată, și scrie și trimite aceste lucruri în lumea întreagă.

Frați și surori, dragostea desăvârșită se roagă și pentru dușmani. Nu noi ne-am declarat dușmanii oamenilor, ci ei au devenit dușmanii noștri, ca în zilele Domnului nostru. În Isus Hristos, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită în mod desăvârșit. Dar în Mat. 23 Domnul nostru i-a mustrat de șapte ori pe cărturari și farisei, și le-a spus tot felul de lucruri. El are dreptul să facă asta. El poate să-i spună fiecăruia unde are lipsuri și ce nu este corect.

Haideți să revenim la acest punct: indiferent ce a spus fratele Branham în diferite predici, totul trebuie dus înapoi la Biblie și numai ce se poate dovedi din sfânta Scriptură este adevărat. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Noi știm de asemenea că fratele Branham nu a dorit să învețe pe nimeni și nu a învățat ceea ce nu era biblic. Dacă există unele afirmații pe care unii frați le scot din context, și după aceea formulează din acestea propriile lor învățături, atunci putem doar să spunem că ei disprețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Ei pun Biblia deoparte făcând incredibila afirmație: „Nimeni nu înțelege Biblia. Numai prorocul a înțeles-o.”

Frați și surori, cui a deschis Domnul înțelegerea pentru Scriptură? Tuturor celor ce au fost adunați, tuturor celor ce-L ascultau. Și noi am primit prin același Duh aceeași descoperire pe care a dat-o El apostolilor și prorocilor Săi. Și am fost zidiți și întemeiați pe adevăr, prin harul lui Dumnezeu.

Încă un punct, pentru că am auzit că vor fi una sau două persoane care doresc să fie botezate. Dacă este așa, haideți să citim Rom. 6:3 „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?” Deci, mai întâi trebuie să murim, și după aceea să fim îngropați. Și Pavel a putut să spună „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” Apoi, următorul verset, v. 4: „Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” Urmează motivul: „În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.”

Azi dimineață m-am uitat pe un certificat de botez pe care scria: „În numele Dumnezeului triunic.” Și m-am gândit tocmai la cuvântul acesta din Romani 6: „toți

câți am fost botezați în Isus Hristos” desigur nu într-o formulă, și nu într-o formalitate, ci noi am fost răstigniți cu Hristos, am murit împreună cu EL și suntem îngropați împreună cu EL în moartea Lui și astfel vom avea parte și de prima înviere.

Cât timp mai vor credincioșii să rămână în diferite biserici și să nu asculte chemarea lui Dumnezeu? Timpul harului se apropie de încheiere. Și doresc ca toți să o înțeleagă corect: noi nu avem absolut nimic împotriva vreunei biserici sau împotriva vreunei părtașii sau vreunui cult. Dar Dumnezeu nu vorbește unei instituții per ansamblu, ci vorbește poporului Său care este încă risipit pretutindeni.

Am amintit-o mai înainte pe sora noastră Brigitte, care de 25 de ani lucrează la Misiune. Ea a fost crescută de călugărițe, într-o mănăstire, crescută într-un mod strict catolic. Și iată că i-a fost dăruit harul lui Dumnezeu: ea a auzit, a crezut, și a primit. Noi nu suntem împotriva bisericilor. Noi suntem numai împotriva faptului că mulțimile sunt ținute în necredință și în robie. Și de aceea este scris în Luca 4: „Duhul Domnului este peste Mine ... să propovăduiesc robilor de război slobozirea.” Dacă ungerea Duhului Sfânt este peste noi, nu diplomația sau politica, ci dacă ungerea se odihnește peste noi atunci noi trebuie să propovăduim slobozirea tuturor robilor din toate bisericile și din toate religiile, și trebuie să spunem: „Dacă voi aparțineți poporului lui Dumnezeu, atunci despărțiți-vă de ei și nu vă atingeți de ce este necurat, și apoi Dumnezeu vă va primi.” Și atunci EL va umbla în mijlocul nostru și va locui cu noi și va fi Dumnezeuul nostru, și noi vom fi poporul Său. Dorim noi lucrul acesta din toată inima și din tot sufletul?

Și dacă este scris aici „toți câți am fost botezați în Isus Hristos” - o traducere spune „în Isus Hristos”, alta spune „pentru Isus Hristos”. În limba greacă este un singur cuvânt pentru aceasta: „eis” – fie că este „în” sau „pentru”, nu vă faceți griji din pricina unor astfel de lucruri. Îngrijiți-vă să fiți răstigniți cu Hristos, să muriți împreună cu EL și să fiți îngropați cu El ca să puteți învia cu EL într-o viață nouă prin credința în Domnul și Răscumpărătorul nostru. Și atunci, frați și surori, botezul nu va fi numai un act vizibil, ci cei botezați vor înțelege și ce înseamnă „Eu sunt îngropat cu Hristos. Am fost îngropat în moartea Lui, am fost înviat împreună cu El ca să trăiesc o viață nouă cu El.” Mai întâi are loc răstignirea, moartea, dar după aceea urmează botezul, ca să dovedim că noi am fost răstigniți cu Hristos, că am murit pentru noi înșine și că dorim să trăim mai departe împreună cu El.

Încă un punct: cine nu primește aceasta prin credință, nu va fi de acord și va obiecta. Acela va spune: „Botezul meu este valabil” ș.a.m.d., va veni cu argumente. Dar dacă noi credem așa cum spune Scriptura, atunci este scris în Marcu 16:16 „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit.” Și apoi este scris în Fapte 2:38: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos” ca o confirmare că păcatele voastre au fost iertate prin sângele Mielului. Nu se iartă păcatele prin botez sau prin Cina Domnului. Iertarea vine prin sângele Mielului. Dar după aceea noi confirmăm prin botez că am fost iertați. Botezul aparține de iertare. Și de aceea ascultarea de credință trebuie să se descopere în felul acesta. Neascultarea este pierzarea noastră, iar ascultarea este mântuirea și fericirea noastră. În Scriptură vedem că neascultarea de Dumnezeu și de Cuvântul lui Dumnezeu a fost pierzarea

poporului lui Israel. Și neascultarea de Cuvântul Său este pierzarea tuturor bisericilor!!! A fost pierzarea ta și a mea! Dar Dumnezeu ne-a scos din pierzare, ne-a scos din necredință, ne-a scos din neascultare, ne-a așezat în ascultare de Cuvântul Lui. Și de aceea mai este scris: „Cine crede așa cum zice Scriptura...”

Frați și surori, scumpi prieteni, acestea nu sunt numai niște recomandări binevoitoare! Aceasta este Evanghelia veșnică a lui Isus Hristos, Domnul nostru, care trebuie predicată în forma originală înaintea revenirii lui Isus Hristos, tuturor popoarelor, limbilor și neamurilor!!! Domnul Dumnezeu să dea har ca toți să asculte mesajul Său, și toți care încă nu au fost botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos, vă rog nu permiteți ca ocazia aceasta să treacă pe lângă voi. Profitați de ea, și fiți botezați biblic, ca să puneți capăt neascultării și să umblați pe calea ascultării, cu Domnul. Chiar și Răscumpărătorul a spus: „așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit”.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să ne dăruiască har ca să ne rugăm unii pentru alții, să ne susținem unii pe alții în rugăciune, și împreună să facem planuri de viitor, dar ținta noastră să fie viitorul nostru cu Isus Hristos. Dacă Dumnezeu îngăduie și va avea loc următoarea călătorie în Israel, dacă Domnul întârzie atunci va avea loc între 8-19 mai. Noi nu putem decât să anunțăm datele, dar nimeni nu știe cât va mai dura timpul. Dar noi putem face planuri, și cel mai important este să rămânem cu planurile noastre în planul lui Dumnezeu. Întotdeauna merită să vizitezi Israelul, și până acum a fost o binecuvântare pentru toți care au fost acolo.

Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul Israelului, care a devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru, fie ca El să ne dăruiască descoperirea, înțelegerea pentru Scriptură, de asemenea și pentru legătura aceasta pe care am arătat-o pe scurt din Apoc. 17 cu Apoc. 18: în vremea aceea când toți împărații își pun la dispoziția curvei puterea lor, când se face unirea aceasta mondială, atunci este adresat Cuvântul Domnului: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei...” La sfârșit sunt numai două uniri: una este unirea mondială sub conducerea Romei, iar cealaltă este turma mică, căreia Dumnezeu îi dă cu plăcere Împărăția. Și amintiți-vă ce scrie în Ioan 17:23: „Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una.” Nu 12 religii care fac un pelerinaj și nu 6 religii care se unesc – nu unirea bisericilor este împlinirea rugăciunii din Ioan 17 ci unirea, strângerea Bisericii chemate afară, a ecclesiei. Așa este scris în greacă: „cei chemați afară”. Pentru noi este făgăduința că Domnul se întoarce ca să ne ia la Sine. Noi nu trebuie să ne îngrijorăm de restul. La sfârșit fiecare va face parte dintr-una dintre aceste unități. Și fratele Branham a spus-o atât de clar: „Unii vor avea semnul fiarei, iar alții vor avea pecetea lui Dumnezeu.” Și pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt: pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Deci, trebuie luată o hotărâre.

Iar în ce-i privește pe frații și surorile care doresc să fie botezate, luați în inimă ce este scris în Fapte 2:41: „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.”

Acum, la sfârșitul acestei scrisori circulare, ceea ce a spus fratele Branham: „Priviți la făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat acestui trup. Acum, Trupul Lui trebuie să facă la fel, pentru că Capul și trupul sunt împreună. Dacă Hristos este Capul – și El a fost Cuvântul – Trupul Lui trebuie să fie același lucru precum a fost Capul, o Biserică a Cuvântului, născută din Cuvânt, o naștere virgină din Cuvânt, nu dintr-un cult.” Spuneți AMIN. „o naștere virgină din Cuvânt.”

„Iată ce a spus Duhul: „Ia stiloul și scrie”. Iată ce vreau să vă spun: prin legea reproducerii, fiecare sămânță se reproduce după soiul ei (Gen.1:11). În aceste zile de pe urmă, adevărata Biserică Mireasă ajunge la piatra de încheiere.” Este vorba de Zaharia 4, piatra cea mai însemnată. „Ea va fi o super-biserică” – cuvântul acesta nu sună prea frumos, dar voi știți ce vrea să spună. „...o supe-rasă. Pe măsură ce se apropie de El, ei vor fi atât de asemănători cu El, încât vor fi ca El, pentru ca să poată fi uniți cu El. Ei vor fi una. Ei vor fi însăși manifestarea Cuvântului Dumnezeului celui viu.” Și așa cum a spus fratele Branham, va veni ceasul Carmelului. Decizia va veni. Dumnezeu va răspunde. Dumnezeu va răspunde nu peste mulă vreme. El se va descoperi Bisericii Sale, poporului Său, și se va vedea cine-L slujește pe Dumnezeu și cine nu-L slujește, cine are doar o religie, și cine-L are pe El.

A Lui, Dumnezeul Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, să fie mulțumirea, cinstea, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi putem spune: Dumnezeu și-a cercetat prin har poporul Său, ne-a descoperit făgăduințele Cuvântului Său, a venit la noi, a vorbit cu noi, ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură, și noi toți avem aceeași înțelegere, aceeași descoperire. Și pentru aceasta Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Ne ridicăm și cântăm „Așa cum sunt.” [...]

Mai întâi aș dori să întreb cine dorește să-și dedice pe deplin viața lui Dumnezeu, să nu mai facă ce vrea, să nu mai lucreze după voia proprie... să înceapă azi să umble cu Dumnezeu în concordanță cu Cuvântul Său, în ascultare de Cuvântul Său, continuându-ne călătoria până vom ajunge de la credință la vedere. Cine dorește să fie amintit în această rugăciune? Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți!

Avem a doua întrebare: câți au necazuri, boală, vicii – ridicați mâinile. Ne vom încrede în Domnul. Sunt necazuri, sunt probleme de diferite feluri, dar este Unul care a spus „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” Și este un Iov care a putut să spună „Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu”; și chiar la sfârșit el a putut să spună „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.” Noi avem nevoie de această descoperire personală a lui Dumnezeu.

Mai avem și alte cereri pe care dorim să le aducem înaintea Domnului? Atunci ridicați din nou mâinile. Dumnezeu să binecuvânteze. Acum puteți lăsa mâinile jos.

Și în încheiere întrebarea: cine dorește să fie botezat? Avem pe cineva în mijlocul nostru? Este o persoană! Mai văd pe cineva acolo... Da, trei. Acum avem trei. Patru! Da. Acum ne vom ruga, și după aceea ei vor veni în față. Nu-i așa, frate Russ? Oh, ei pot deja să vină în față. Bine. Atunci vă rog să veniți în față cei ce doriți să fiți botezați.

Acum dorim să aducem toate celelalte cereri înaintea Domnului. Vă rog, toți cei care doriți să fiți botezați, veniți acum în față, ca noi să ne putem ruga împreună cu voi și să vă încredințăm în harul Domnului. Toți cei ce doresc să fie botezați, vă rog veniți în față. Mulțumesc.

Câți ani are? Unsprezece. Nu va fi botezat nimeni sub vârsta de doisprezece ani. Data viitoare.

Vorbiți cu toții germană? Foarte bine. Pe cei mai mulți dintre voi vă cunosc, dar Domnul ne cunoaște pe toți. El vă cunoaște pe voi. Noi ne bucurăm că ați ascultat chemarea, că ați venit la credința biblică, și că doriți să vă dovediți ascultarea, că ați pășit pe urmele Domnului, că Îl urmați. Este important acest lucru, pentru că prin practică se descoperă. Mulți pot spune teoretic „Noi credem. Noi Îl urmăm pe Domnul.” Toți pot să spună asta. Dar în de multe ori în practică lucrurile arată puțin altfel. Practica dovedește dacă cuvintele concordă cu credința și cu viața. Voi ați ales înaintea lui Dumnezeu să umblați pe această cale a ascultării și a credinței, să fiți îngropați cu Hristos, să umblați cu El într-o viață nouă. Uitați-vă acum aici.

Frate iubit, ți-ai dedicat tu viața Domnului? Amin. Mulțumesc. Și tu, frate? Și tu? Și tu, soră? Voi v-ați dedicat viața Domnului. Amin. Atunci sunteți frații și surorile noastre în Hristos. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul, Dumnezeuul nostru. Haideti să ne rugăm:

Tată ceresc, privim la Scaunul harului, ne ridicăm împreună glasurile: ne rugăm în credință pentru toți cei ce sunt prezenți astăzi, pentru toate nevoile, pentru toți bolnavii, pentru toți cei ce mai sunt legați, care mai rătăcesc – ne rugăm pentru toți cei ce sunt prezenți și pentru toți cei ce ascultă această transmisiune: Doamne iubit, descoperă-Ți biruința, descoperă-Ți binecuvântarea, descoperă-Ți puterea și slava. Îți mulțumim pentru puterea sângelui și a Cuvântului Tău, și a Duhului Tău. Și Îți mulțumim că faci toate lucrurile bine. Și Îți mulțumim pentru confirmarea Cuvântului Tău, pentru vindecarea bolnavilor, pentru eliberarea celor captivi, și pentru binecuvântarea pe care ai dat-o poporului Tău prin har. Acum ne rugăm pentru cei ce vor fi botezați: Doamne binecuvântează-i într-un mod deosebit, ca ei să pășească bucuroși în apă, și ca și famenul, să plece bucuroși, cu Tine, Doamne. Oh, Dumnezeule, binecuvântează-ne pe toți și fii cu noi, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.